

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120203272
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8120203272.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený: advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: Q. Q., Z.. XX.X.XXXX, B. E.T. XXX, XXX XX E., L. T.: A. X/A, XXX XX B., o zaplatenie 8.871,10 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.600,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 16.7.2019 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 250 eur, vždy k 20.dňu v mesiaci, počnúc mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na súde dňa 6.3.2020, uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 8.871,10 eur s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902 (nástupnícka spoločnosť). Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej aj ako „Cetelem“) v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 16.6.2016 uzavrel Cetelem ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému úver vo výške 19.000 eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 120 mesačných splátok vo výške 247,53 eura, so splatnosťou prvej splátky 15.7.2016. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný Cetelemu do dnešného dňa len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 728,77 eura. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného sa stali splátky žalovaného k 15.3.2017 až do 15.2.2020 splatnými v celom rozsahu. Žalovaný má voči žalobcovi k dnešnému dňu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 8.871,10 eura (4.274,26 eura z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 4.317,54 eura z titulu dlžných úrokov z úveru, 279,30 eura z titulu poistného. Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť

žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 8,89 % ročne z v žalobe špecifikovaných sumách od 15.3.2017 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5% ročne z v žalobe špecifikovaných sumách od 15.3.2017 až do zaplatenia.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v tom z mysle, že žiada o splátkový kalendár vo výške 40 eur mesačne (od januára 2021), pričom neskôr vie navýšiť sumu na 100 eur mesačne (od augusta 2021). Uviedla, že jej mesačné príjmy sú vo výške 550 eur mesačne, spláca dve pohľadávky vo výške 70 eur mesačne každá a nájomné má vo výške 390 eur.

3. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi konštatovaním, že na č. I. 1 a nasl. sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 20 a nasl. je zmluva o spotrebiteľskom úvere, na č. I. 26 je amortizačná tabuľka, na č. I. 40 je vyjadrenie žalobcu na výzvu súdu, na č. I. 46 je vyjadrenie žalovanej, ako aj ďalším spisovým materiálom.

4. Dňa 26.11.2020 tunajší súd pod č. k. 16Csp 48/2020-49 vyhlásil rozsudok , ktorým rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 4.059,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.7.2019 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 250 eur, vždy k 20. dňu mesiaca, počnúc mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a súvisiaci výrok o trovách konania. V odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Prvoinštančný súd rozhodol, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Túto okolnosť zistenú prvoinštančným súdom žalobca nenamietal. Žalobca sa domáhal úhrady dlhu žalovanej ku dňu podania žaloby v celkovej výške 8.871,10 eur, ktorá pozostávala zo sumy istiny 4.274,26 eur a zo sumy 4.317,54 eur z titulu dlžných úrokov z úveru a zo sumy 279,30 eur z titulu dlžného poisťného úveru. Okrem toho žalobca žiadal priznať úrok z úverovej istiny a úrok z omeškania z jednotlivých dlžných mesačných splátok po 5 % ročne. Žalobca však nesúhlasil s určením istiny, ktorú mu súd priznal a vo zvyšku zamietol. Žalobca uviedol, že žalovaná zaplatila spolu na poskytnutom úvere 728,69 eur, z čoho v čase rozhodnom, za ktorý si žalobca uplatňuje nezaplatené mesačné splátky od 15.3.2017 do 15.2.2020, sumu 39,98 eur. Pokiaľ žalobca si uplatnil nárok len do 15.2.2020, súd mu nárok priznal až do dňa rozhodovania súdu. Aj napriek tomu, že mu súd priznal viac, než žiadal, súd nesprávne vypočítal priznanú istinu, pretože, ak mala mu byť priznaná istina podľa splátok od 15.3.2017 do vyhlásenia rozsudku 26.11.2020, podľa amortizačnej tabuľky mu mala byť priznaná suma 5.532,40 eur. To, čo si uplatnil od 15.3.2017 do 15.2.2020, podľa amortizačnej tabuľky mu malo byť priznané vo výške 4.274,26 eur. Vzhľadom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nie je možné vychádzať pri určovaní nedoplatku na splátkach podľa amortizačnej tabuľky, ale podľa podmienok uvedených v zmluve, kde úver vo výške 19.000 eur, reálne poskytnutý žalovanej, je potrebné rozdeliť na 120 mesačných splátok, kde jedna splátka v takom prípade predstavuje 158,33 eur. Ak teda prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na mesačné splátky splatné od 15.3.2017 do vyhlásenia rozsudku, t.j. po splátku 15.11.2020, mal žalobcovi priznať nárok na sumu 7.124,85 eur a odpočítať úhrady žalovanej 39,98 eur a výsledne priznať 7.084,87 eur. Žalobca s rozhodnutím prvoinštančného súdu, vzhľadom na nepreskúmateľnosť výšky uplatneného nároku, čo do istiny nesúhlasí. Súd mal správne preto priznať uplatňovanú sumu z odvolacieho konania vo výške 7.084,87 eur spolu s úrokom z omeškania. Žalobca si uplatnil trovy odvolacieho konania.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením zo dňa 26.8.2021 č. k. 17 CoCsp 12/2021-70 zrušil vyššie uvedený rozsudok v zamietavom výroku čo do istiny a úrokov z omeškania a súvisiaci výrok o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu. Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že Žalobca v priebehu konania a ani zo žaloby to nevyplýva, netvrdil, že by bol úver zosplatený. Nakoniec tieto okolnosti zistil aj prvoinštančný súd. Preto je potrebné vychádzať pri rozhodovaní o uplatnenom nároku z jednotlivých mesačných uplatnených splátok tak, ako ich špecifikoval žalobca v žalobe, a to zo splátok, ktoré ku dňu podania žaloby neboli premičané, od 15.3.2017 do momentu podania žaloby 15.2.2020. Preto nesprávne

vyčíslieval prvoinštančný súd priznanú istinu v napadnutom rozsudku vo výške 4.059,05 eur za obdobie do rozhodnutia prvoinštančného súdu (ultra petit). Žalobca v odvolaní nerozporuje, že vzhľadom na absenciu náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je tento úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Tým, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov neznamená, že ostatné dojednania v zmluve sú neplatné, resp. že ich nie je potrebné rešpektovať. Právny predchodca žalobcu poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanej účelový spotrebiteľský úver na splatenie úverov vo výške 19.000 eur. Tento úver, vzhľadom na to, že je bezúročný a bez poplatkov, bolo potrebné vrátiť do 15.7.2026 pri frekvencii splátok 120 mesačne odo dňa uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru. Dojednaná amortizačná tabuľka, ktorá obsahuje nielen rozpis výšky splátok na istinu a úrok a poistenie, v prípade vyhlásenia úveru za bezúročný a bez poplatkov, je pre účely stanovenia výšky mesačnej splátky nepoužiteľná. Ako to správne namietal žalobca, je potrebné splátku z istiny vypočítať zo sumy 19.000 eur (nie z celkovej čiastky 28.746 eur) a rozdeliť túto istinu na 120 mesačných splátok, ktoré bola povinná žalovaná uhradiť. V takom prípade mesačná splátka žalovanej predstavuje tak, ako to uviedol žalobca v odvolaní, sumu 158,33 eur. Keďže prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí sa nezaoberal určením výšky splátky, s ktorými bola žalovaná v čase od 15.3.2017 do 15.2.2020 v omeškaní, nesprávne pristúpil aj k výpočtu neuhradenej istiny žalobcovi za rozhodné obdobie od 15.3.2017 do 15.2.2020 a nesprávne posúdil omeškanie splácania jednotlivých splátok uplatňovaných v žalobe. Súd nevyhodnotil ani okolnosť, že v rozhodnom čase žalovaná v prospech žalobcu uhradila sumu 39,98 eur. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie vychádzať z názoru odvolacieho súdu o ustálení výšky mesačnej splátky, ktorú je povinná žalovaná v rozhodnom čase od 15.3.2017 do 15.2.2020 uhradiť. Prvoinštančný súd sa vysporiada s reálnym dlhom v tomto období, kedy zistí, koľko z úveru bola povinná v tomto čase žalovaná mesačne v splátkach zaplatiť, v akom rozsahu súd právoplatne žalobcovi z tejto istiny priznal nárok, a rozdiel, ktorý patrí žalobcovi, žalobcovi prizná.

8. Po vrátení veci súd prvej inštancie doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého spisu od ostatného pojednávania konštatovaním, že na č. I. 47 sa nachádza zápisnica o pojednávaní zo dňa 26.11.2020, na č. I. 49 sa nachádza rozsudok tunajšieho súdu č. k. 16Csp/48/2020-49 zo dňa 26.11.2020, na č. I. 70 sa nachádza uznesenie KS PO č. k. 17CoCsp/12/2021-70 zo dňa 26.8.2021, na č. I. 80 sa nachádza ospravedlnenie žalobcu z neúčasti na pojednávaní, pričom zistil tento skutkový stav:

9. Právny predchodca žalobcu (CETELEM SLOVENSKO, a.s.) a žalovaný uzavreli dňa 16.6.2016 písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému účelový úver (pôžička na splatenie úverov) vo výške 19.000 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 8,89 %, RPMN 9,26 % a priemernej RPMN 9,59 %, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120 pravidelných mesačných splátkach po 247,53 eura, 15. dňa v mesiaci. Podľa zmluvy termín konečnej splatnosti bol 15.7.2026. V zmluve je uvedená celková čiastka, ktorú má žalovaný zaplatiť vo výške 28.746 eur

10. Podľa výpisu z účtu žalovaný uhradila celkovo sumu 728,77 eura.

11. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného sa stali splátky žalovaného k 15.3.2017 až do 15.2.2020 splatnými v celom rozsahu.

12. Výška mesačnej splátky, ako to deklaroval žalobca pri úvere 19.000 eur, 120 mesačných splátkach a pri nerozporovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, predstavuje sumu 158,33 eur.

13. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

14. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 53 ods.9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „ZoSÚ“). Tento právny predpis v § 1 ods. 2 prvá veta definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. d) tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 2 písm. a), b) ZoSÚ je veriteľom fyzická alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

20. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

22. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b)

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

23. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskými zmluvami, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Právny predchodca žalobcu bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

26. Právny vzťah strán súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

27. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 16.6.2016 uzavretá Zmluva, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 19.000 eur. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu túto súd ex offo podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy.

28. Po preskúmaní zmluvy súd dospel k záveru, že v tejto absentujú predpoklady pre výpočet RPMN. ZoSÚ v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) vyžadoval v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 7.12.2018, sp. zn. 11Csp/164/2018, ktorý uviedol: „Medzi obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 pod písm. j/ je uvedená nie len ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale aj uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN. Gramatickým a logickým výkladom tohto ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že nestačí, ak v zmluve je uvedená len výška RPMN. Takýto strohý údaj by totiž nemal žiadnu výpovednú hodnotu pre spotrebiteľa, keďže nevyplývalo by z neho čo daný údaj vlastne predstavuje a pritom je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, keďže je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Preto musí byť v zmluve uvedené z akých predpokladov sa vychádzalo pri jeho výpočte (že je to výška úveru, výška mesačnej splátky, počet splátok, interval splácania a pod.) a to bez ohľadu na to, že tieto atribúty sú uvedené v zmluve, pretože každá z nich osobitne predstavuje ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy. Pre úplnosť súd dodáva, že tá istá náležitosť zmluvy, teda aj uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je upravená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.“ Súd sa s tým odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje.

29. Zmluva ďalej obsahuje nesprávny údaj o RPMN a celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a to obe v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, tak jednoduchým vynásobením počtu mesačných splátok, ktoré mal žalovaný uhradiť, t.j. 120 a ich výšky 247,53 eura, je zrejme, že žalovaný mal v skutočnosti zaplatiť celkovú čiastku 29.703,60 eura a nie 28.746 eur. Je nepochybné, že tento rozdiel vznikol tým, že žalobca do celkovej čiastky nezahrnul poistenie 3,33 %. Takýto výpočet je však nesprávny a v rozpore s ustanovením § 2 písm. g) a h) ZoSÚ, podľa ktorej celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane

úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Zmluvné dojednanie o poskytnutí súboru poistenia je súčasťou formulárovej zmluvy bez uvedenia, že žalovaný ako spotrebiteľ mohol poskytnutie uvedenej doplnkovej služby odmietnuť, preto súd vychádzal z predpokladu, že zmluvné dojednanie o uvedenej doplnkovej službe bolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, a preto náklady, ktoré spotrebiteľovi vznikli s týmto poistením mali byť zahrnuté do celkových nákladov pre účely výpočtu RPMN a teda v zmluve je aj nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné úver zo zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov, a preto je treba vychádzať z toho, že žalovaný by mal žalobcovi vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru.

31. Súd prvej inštancie konštatuje, že s ohľadom na právoplatne priznanú sumu v pôvodnom konaní zostalo súdu prvej inštancie zaoberať sa zvyškom nároku, všetko v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu.

32. Žalobca aj vo svojom odvolaní tvrdil, že nenapáda záver o bezúročnosti úveru, pričom konštatoval, že má nárok na mesačné splátky splatné od 15.3.2017 do vyhlásenia rozsudku, t. j. po splátku 15.11.2020, mala by mu byť preto priznaná suma 7.084,87 eur (7.124,85 eur - 39,98 eur).

33. Na druhej strane odvolací súd uzavrel, že žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi splátky v rozhodnom čase od 15.3.2017 do momentu podania žaloby, t. j. 15.2.2020, keďže za toto obdobie splátky neboli premičané.

34. V prípade konštatovania bezúročnosti úveru je potrebné vychádzať z celkovej výšky úveru 19.000 eur a 120 mesačných splátok, z čoho vyplynie výška mesačnej splátky 158,33 eur.

35. Z uvedeného je možné vyvodiť záver, že žalobca napokon požadoval sumu 7.084,87 eur, pričom v pôvodnom rozsudku súd právoplatne priznal žalobcovi sumu 4.059,05 eur, teda v tomto konaní bolo potrebné rozhodnúť o zvyšku, t. j. o sume 3.025,82 eur.

36. Právny predchodca žalobcu mal za to, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného sa stali splátky žalovaného k 15.3.2017 až do 15.2.2020 splatnými v celom rozsahu. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca v konaní nepredložil žiadny list, výzvu, upomienku či upozornenie právneho predchodcu žalobcu, ktorý by preukazoval splnenie povinnosti podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, a preto žalobca ohľadne preukázania splnenia tejto povinnosti neuniesol dôkazné bremeno. Súd preto má za to, že nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo napokon žalobca ani netvrdil.

37. Suma 3.025,82 eur by prináležala žalobcovi za predpokladu, že by súd prvej inštancie priznával splátky splatné do 15.11.2020. Keďže však odvolací súd uložil súdu prvej inštancie priznať splátky za obdobie do 15.2.2020, rozdiel medzi splatnosťou splátok do 02/2020 a 11/2020 predstavuje 9 splátok x 158,33 eur, v úhrne sumu 1.424,97 eur. Odrátaním zo sumy 3.025,82 eur sumu 1.424,97 eur, súd dospel k sume 1.600,85 eur, ktorá prináleží žalobcovi nad už právoplatne priznanú sumu a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

38. Žalobca si v konaní uplatnil aj úroky z omeškania, preto súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania nasledujúci deň po splatnosti poslednej priznanej splátky, ktorá bola splatná ku dňu 15.7.2019, a preto súd priznal úroky z omeškania až od 16.7.2019. K tomuto dňu zákonná výška úrokov z omeškania činila 5% ročne.

39. Podľa § 232 ods. 1 CSP vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami.

40. Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

41. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

42. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

43. Vzhľadom k tomu, že žalovaný požiadal o splatenie prípadného dlhu v splátkach a vzhľadom na ťaživú sociálnu situáciu žalovaného (sám je zamestnaný iba za 550 eur mesačne, spláca aj ďalšie pohľadávky - napokon aj tento úver bol poskytnutý na splatenie úverov) mu súd povolil vzniknutý dlh zaplatiť v 250 eurových mesačných splátkach (pôvodná splátka bola vo výške 247,53 eur), pričom súd prihliadal na to, že splátky vo vyššej výške by existenčne ohrozili žalovaného. Súd pri povolení splátok prihliadol na to, že žalovaný napriek minimálnemu príjmu je ochotný splácať dlh a tomuto sa nevyhýba. Povolenie splátok bolo umožnené s tým, že ak nebude uhradená čo len jedna splátka riadne a včas stane sa splatným celý dlh naraz. Čas splácania dlhu v splátkach v stanovenej výške je podľa súdu primeraný aj vzhľadom na pomery žalobcu, ako silnej finančnej inštitúcie. Neposkytnutím tejto možnosti žalovanému, by sa pri výške pohľadávky, ktorú voči nemu žalobca má, dostal do priameho existenčného ohrozenia.

44. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

45. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní úspešný úhrne v rozsahu 64 % (4.059,05 eur + 1.600,85 eur) vo vzťahu k žalovanému, žalovaný mal úspech v rozsahu 36 %, preto súd rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 C.s.p v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.